

[Indenrigsministeren]

dette udgangspunkt og sætte tingene i relief i forhold til det. Men det overses naturligvis nemt, også når det kan være bekvemt at se væk fra, hvad der faktisk har været en fælles aftale.

Jeg er enig i, at den opgave, som forestår for amtskommunerne, er vanskelig, men det er præcis derfor, at vi også gør os meget umage med hensyn til udformningen af disse ting. Det er i erkendelse af, at det er en vanskelig opgave, man nu står med, men jeg tror som sagt, at den kan løses. Men den kan kun løses, hvis der også i den enkelte amtskommune er en erkendelse af, at man i sin argumentation vedrørende disse ting arbejder på et realistisk grundlag, og jeg synes, vi i disse dage fra i hvert fald nogle amtsråd har mødt en række meget vidtgående synspunkter om, hvad der efter deres opfattelse ville være konsekvensen, også synspunkter, som der ikke er dækning for, hvis man vurderer de muligheder, som er tilvejebragt på forskellig måde for at få tingene til at nå sammen omkring de problemer, den enkelte amtskommune har.

Jeg synes, det er forkert, når man fremlægger påstande om, at som følge af en lovgivning som den, der forestår, vil den og den og den institution skulle nedlægges. Så vil så og så mange mennesker skulle afskediges. Hvis man tænker på, hvilke følelser det vækker hos mange af dem, der er berørt af det, og yderligere sætter det i sammenhæng med, at disse kommunaløkonomiske ting er noget, som også for Folketingets medlemmer utvivlsomt er vanskeligt at overskue, hvordan må det så ikke se ud i offentligheden og for det enkelte menneske, som føler sig berørt af en sådan debat?

Derfor vil min stilfærdige appel være, at også amtskommunerne og Folketingets politikere og andre, som går ind i denne diskussion, søger at bevæge sig på et grundlag, som er mere realistisk, i erkendelse af at der er betydelige vanskeligheder. Det skal vi slet ikke benægte at der er, og ingen skal misunde de amtskommuner, som står over for en vanskelig budgetopgave i de kommende måneder, men hvis man bevæger sig for langt væk fra det, som er det realistiske i forbindelse med situationen, så tror jeg, at man i virkeligheden gør opgaven sværere i stedet for lettere.

Hr. Ole Vig Jensen understregede, at på sundhedsområdet forestår der et fælles arbejde mellem regeringen og amtskommunerne for at analysere, hvordan man bedre kan styre udgiftsforløbet. Det er i virkeligheden den konstruktive opgave, som dette indgreb må følges op af, hvis der skal være sammenhæng i tingene. For én ting er året 1988, og det kan være vanskeligt nok at finde en rigtig løsning på det i de enkelte amtskommuners budgetter, men det videre forløb er jo det, som vi i virkeligheden skal i gang med at fastlægge helst så hurtigt som muligt, sådan at vi i god tid inden budgetlægningen for 1989 har en anden og mere tilfredsstillende situation at tage stilling til end den, vi har kendt nu, hvor vi desværre, kan vi sige, er blevet lidt overrumplet af en udgiftsudvikling, som er løbet stærkere end forventet, og som utvivlsomt derfor har overrasket ganske mange af os, men altså også amtskommunerne.

Til fru Pia Kjærsgaard kan jeg sige, at fru Pia Kjærsgaards synspunkt om, at man kan spare amterne, ikke er et synspunkt, som regeringen deler. Der er stillet spørgsmål fra hr. Poulsgaard til mig, og i min besvarelse af det vil jeg give udtryk for det samme. Der er fortsat brug for, at vi løser opgaverne så nær ved borgerne som muligt, og de opgaver, som ikke kan løses i primærkommunen, må så søges løst i det næste led, i amtskommunen.

Det er ikke for regeringen et mål i sig selv at overføre opgaver til staten. Vi skal løse opgaven så nær ved borgeren, som det er muligt, men vi skal naturligvis løse den rigtigt, og de forskellige led, vi har til at løse opgaver – primærkommuner, amtskommuner og staten – må samarbejde, og økonomien må sammenarbejdes på en sådan måde, at vi alle kan leve med den.

Det er her, opgaven ligger: på samme tid at have et decentraliseret system med en vidtgående kompetence og alligevel et så godt samarbejde, at tingene ikke løber fra os. Det er bestemt ikke nogen nem opgave, men den skal løses, og løsningen hedder ikke, at vi nedlægger amterne, som fru Pia Kjærsgaard foreslår.

Formanden: